اذا افکر العلیل علیل کفت فی لکل الطبیب صیدرم سکرای ورنه مز الطعام کفایة میکند کفت الا الملک المذکور این قدر چه قوت بخشد پیر الوادد حکیم

کفت هذا المقدر یحملک وما زاد علیه ذلک فانت حامله یعنی تقریر المقصد این قدر ترا بر پای همی دارد وهر چه برین زیاده کنی حمال آنی بیت خوردن برای زیستن

وذکر کردنست عطف علیه تو معتقد که زیستن از بهر خوردنست وقیل فی الترجمه بیت بیکی دیر ملک وحی ذکر ایلک الجون باسن بود کا معتقد که دیر

ملک یکی الجون حکایت دو درویش خراسانی ملازم صحبت یکدکر بودندی وسیاحت کردندی قدم میانه فی اوائل الباب الثانی یکی ضعیف بود که بار

بفتح الهاء دو شب افطار کردی بیاء الحکایة فی ثلثة مواضع وآن دکر قوی که روزی بیاء الوحدة سه بار خوردی قضارا وفی بعض النسخ اتفاقا

بردر شهری بیاء الوحدة بتهمت جاسوسی بالیاء المصدری کرفتار آمدند هر دو را در خانه کردندی جبس بجا فیه و درش بکل در آوردندی بتو با الطین

بعد از دو هفته معلوم شد که بی کناه اند در بکشادند قوی را دیدند مرده وضعیف جان بسلامت برده درین عجب ماندند ای الناس حکیمی کفت خلاف این

[illegible]

عجب بودی که آن یکی بسیار خوار بود وطاقت بی نوایی بالیاء المصدری اعلم ان لفظ نوا جاء لمعان الاول بمعنی حسن الحال والغناء والتهلکة والهلاک

بمعنی العسکر والثالث اسم آله اللهو والرابع اسم نغمه من نغمات الموسیقی والخامس بمعنی الوجه کذا فی بحر الغرایب وقال فی الصحاح الفارسی بمعنی النغمة

وهر ان المراد هنا هو المعنی الاول والاخر وفیه تقویه یعنی بی زادی فلم یکتفی من معانیه نداشت هلاک بیجا عدم حسن الحال او علی عدم الزاد هلاک شد

وآن دکر ان الضعیف خویشتن دار وصوفی کیسی بوده ای کان ضابط النفس بعادت خود صبر کرد وبسلامت ماند قطعه چو کم خوردن طبیعت

ای اذا کان قلة الاکل طبیعته کرد ای لا صد لحیت التی یاضفة چو سختی پیشش آید مثل الحبس علی عدم الاکل سهل کیرد و بتقدیر علی الجر وکر تن پرورست

وصوف یکیسی اند رفراخی چو تنکی بالیاء المصدری فیهما بیند از سختی بمیرد وقیل فی الترجمة مثنوی کشتی بی خوی او نه جو نکم عیک آز فتی کله اطلقه

وعلل

مو کلا از کلش حلکد او کم تن پیکر الذی چو طارف کور ردی آج لیغفدن اولدی حکایت یکی از حکما پسر را نهی کرد از خوردن بسیار

بقوله کیسیر ای الشبع مردرا رنجور دارد ای یجعله مریضا کفت ای پدر ای پدر کرسنکی لفظ بکسر الکاف والفارسیة والیاء للاصل یعنی معنی الصدر

ای الجوع بکشد بضم الکاف ای یقتل نشنیده که ظریفان کفته اند که بسیری مردن به که کرسنکی بردن کفت ای حکیم اندازه نکه دار که قال الله تعالی کلوا

واشربوا ولا تسرفوا بیت کرچه خدا کفت کلوا واشربوا در عقب ولا تسرفوا حکایت قال فی الکشف کان هارون الرشید کان له طبیب نصرانی حاذق

حسن یحیی وجاه نعمه ونعمه کنعه اصلبه والمنتوع عما نحیره وکلام حسن الاصل

فقال العلی ابن الحسین رضی عنهما وقد لیس فی کتابکم شیء من علم الطب والعلم علمان علم الابدان وعلم الادیان فقال له قد جمع الله تعالی الطب کله فی نصف

آیة من کتاب الله تعالی قال وما هی قال قوله تعالی کلوا واشربوا ولا تسرفوا فقال النصرانی ولا یؤثر من رسولکم شیء فی الطب قال جمع رسولنا الطب فی الفاظ یسیرة

قال وما هی قال قوله علیه السلام المعدة بیت الداء والحمیة راس کل دواء واعط کل بدن ما عودته فقال النصرانی ما ترک کتابکم ولا نبیکم

لجالینوس طبا بیت نه چندان بخور کز دهانت بر آید یعنی فی المعدة کثرة الاکل نه چندانکه از ضعف جانت بر آید فی المعدة قلة الاکل علاوة

المبالغة قطعه با آنکه در وجود طعامست خط نفس رنج آورد طعام که بیش از قدر بود بفتح الواو

ای لو کان زایدا عن المقدار لانه کر کلشکر خوری بتکلف زیان کند و هو مجرب ور نان خشک ای الخبز بلا ادام دیر خوری ای بالجوع کلشکر بود

حکایت مرض رجل عاقل وقال الابنه بطریق النصح لا تاکل طعاما لا اسمع السکر قال الابن ما ترک لی مالا کثیرا حتی افدر علی ذلک قال الاب

امسک نفسک من الطعام الی ان غلب الاشتهاء حتی یصیر کل الطعام کمالک سکر لذیذا حکایت رنجوری را کفتند ای قالوا المریض که دلت چه میخواهد

یعنی اجاب ذلک المریض بانه اطلب ان لا یطلب خاطری شیاء بیت معده چو پر کشت و شکم ای اذا کان المعدة والبطن ممتلیین درد خاست

المرض سود ندارد همه اسباب راحت ای لا ینفعه کونا جمع اسباب المعاش اذا القلب لا یمیل الیها فالقصه رایس کل عن الفعل هو المکتب

بالنسبا و فی قال الانفعه کلا معالجه بتجربه صحیحه مقدانی بکلام غیر مکلف بالمقاصد وان نفرت تقتضی ان اذا حدث مرض فی تخص لا ینفعه علاج

ابطال باب الطب بکمال لاطف حکایت تعالی را در می چند بر صوفیان کرد آمده بود یعنی اشتری طایفه من الصوفیه طعاما مثل ارز والسمن من تعال

حتی اجتمع الدراهم متعدده علی ذمتهم ممیماله و هر روز تعال مطالبت کردی وسخنها با خوشنکفتی بالمطالطا صحاح ای الصوفیون از تعنت قدرتیانه

خسته خاطر بودند و جز از تحمل چاره نبود اذا کانوا فقراء لا یقدرون علی الاداء صاحب دلی از آن میان کفت نفس را وعده دادن بطعام آسانتر است

که تعال را بدرم قطعه ترک احسان خواجه اولیتر کاحتمال جفای بوابان الا ان نجد ادراکم یکاقیل قطعه غم دنیا نبیه نبر کردن

جان بدلا چند الکه چیدانی بیرزد بطعام چرب و شیرین سلاطین زیانی تلخ در بانی نیرزد بتمنای کوشت یعنی اللحم مردن اولی

که تقاضای زشت قصابان بالاضافه وقیل فی الترجمه قطعه ترک احسان خواجه یکدکر چوق جفاسی چکنجه بولکی ایمون یکدکر اول که

Copyright © [illegible]